

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 2138

Warszawa, 29 listopada 2017 r.

Pan

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Michała Szczerbę.

(-) Joanna Augustynowska; (-) Tadeusz Aziewicz; (-) Paweł Bańkowski; (-) Anna Białkowska; (-) Krzysztof Brejza; (-) Janusz Cichoń; (-) Piotr Cieśliński; (-) Zofia Czernow; (-) Andrzej Czerwiński; (-) Ewa Drozd; (-) Artur Dunin; (-) Joanna Fabisiak; (-) Joanna Frydrych; (-) Grzegorz Furgo; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Elżbieta Gapińska; (-) Zdzisław Gawlik; (-) Stanisław Gawłowski; (-) Lidia Gądek; (-) Elżbieta Gelert; (-) Cezary Grabarczyk; (-) Andrzej Halicki; (-) Jolanta Hibner; (-) Marek Hok; (-) Maria Małgorzata Janyska; (-) Bożena Kamińska; (-) Ewa

Kołodziej; (-) Roman Jacek Kosecki; (-) Tomasz Kostuś; (-) Wojciech Król; (-) Marek Krzakała; (-) Józef Lassota; (-) Gabriela Lenartowicz; (-) Izabela Leszczyna; (-) Arkadiusz Marchewka; (-) Rajmund Miller; (-) Izabela Katarzyna Mrzygłocka; (-) Anna Nemś; (-) Sławomir Neumann; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Mirosława Nykiel; (-) Norbert Obrycki; (-) Paweł Papke; (-) Małgorzata Pępek; (-) Kazimierz Plocke; (-) Agnieszka Pomaska; (-) Elżbieta Radziszewska; (-) Ireneusz Raś; (-) Halina Rozpondek; (-) Marek Rząsa; (-) Krystyna Sibińska; (-) Krystyna Skowrońska; (-) Paweł Suski; (-) Michał Szczerba; (-) Bożena Szydłowska; (-) Iwona Śledzińska-Katarasińska; (-) Marcin Świącicki; (-) Anna Wasilewska; (-) Monika Wielichowska; (-) Ryszard Wilczyński; (-) Wojciech Wilk.

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa

Art. 1. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778) po art. 18b dodaje się art.18c:

„18c. 1. Zwalnia się z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od przychodu pracownika zatrudnionego na podstawie umowy o pracę, który osiągnął wiek emerytalny, o którym mowa w art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i nie pobiera emerytury, renty, świadczenia przedemerytalnego, zasiłku przedemerytalnego lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego.

2. Składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe pracowników, o których mowa w ust. 1, finansuje w całości budżet państwa za pośrednictwem Zakładu.

3. Podstawę wymiaru składek, o których mowa w ust. 2, na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe stanowi kwota przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy, a składki na ubezpieczenie chorobowe - minimalne wynagrodzenie.

4. Wynagrodzenie pracownika, o którym mowa w ust. 1, zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy, nie może być niższe niż kwota minimalnego wynagrodzenia, powiększona o kwotę stanowiącą połowę kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, jakie pracodawca jest zobowiązany finansować od przychodu w wysokości minimalnego wynagrodzenia dla pracowników niekorzystających ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje na wniosek pracownika.

6. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 5, w trakcie trwania stosunku pracy, pracodawca jest zobowiązany zwiększyć dotychczasowe wynagrodzenie pracownika, o kwotę stanowiącą 50% składek na ubezpieczenie społeczne pracownika

finansowanych przez pracodawcę w związku z wypłatą wynagrodzenia w dotychczasowej wysokości.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1368) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu będącemu pracownikiem stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, a w przypadku osób o których mowa w art. 18c ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778) - kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę."

Art. 3. 1. Pracownik zatrudniony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, spełniający warunki określone w art. 18c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, może złożyć do pracodawcy wniosek o objęcie zwolnieniem określonym w art. 18c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pracodawca jest zobowiązany podwyższyć dotychczasowe wynagrodzenie pracownika, który złożył wniosek o kwotę stanowiącą 50% składek na ubezpieczenie społeczne pracownika finansowanych przez pracodawcę w związku z wypłatą wynagrodzenia w dotychczasowej wysokości.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy

Celem propozycji zmiany ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest zwiększenie aktywności, osób starszych, którym przysługuje prawo pobierania świadczeń emerytalnych. Polska, w odróżnieniu od krajów wysoko rozwiniętych, posiada bardzo niski odsetek aktywności zawodowej osób starszych, co wynika z niedoskonałych rozwiązań systemowych. Aktywizacja zawodowa ww. osób zyskuje na znaczeniu wraz z postępującym starzeniem się społeczeństwa, przy jednoczesnym obniżaniu się stopy bezrobocia.

Podstawowym sposobem aktywizacji osób starszych powinna być zachęta ekonomiczna. W obecnym systemie koszt zatrudnienia osoby starszej uprawnionej do pobierania świadczeń emerytalnych jest zbyt wysoki, a same wynagrodzenia i świadczenia zbyt niskie. Z powyższego względu projekt zakłada zwolnienie pracowników i pracodawców z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne (bez składki zdrowotnej) od przychodów z pracy osób starszych, które przekroczyły wiek emerytalny, ale z różnych powodów nie pobierają tego świadczenia, oraz opłacanie tych składek z budżetu państwa.

Ponadto, opóźnienie momentu pobierania emerytury automatycznie przełoży się na wzrost wysokości pobieranego świadczenia emerytalnego poprzez dwa zasadnicze elementy:

- skrócenia oczekiwanego czasu jej pobierania,
- zwiększenia kapitału na koncie emerytalnym.

Z drugiej strony projekt zakłada obniżenie kosztu pracy osób starszych dla pracodawcy, który obecnie jest obowiązany uiszczać za takiego pracownika składki na ubezpieczenia społeczne, składkę na ubezpieczenie zdrowotne i zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych.

2. Przedstawienie rzeczywistego stanu w dziedzinie, która ma być unormowana oraz różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Odsetek aktywnych zawodowo ludzi w wieku 60-64 lata wynosi w naszym kraju 31,8% wobec 43,2% w UE, w tym 46,0% w UE-15; w Niemczech wynosi on 58,6%, a w Szwecji 71,5%. Gdyby aktywność zawodowa wśród tych osób wzrosła w Polsce do poziomu średniej w UE, to przy zachowaniu dotychczasowej stopy bezrobocia wśród nich, liczba pracujących w naszym kraju byłaby większa o 292 tys. Gdyby za punkt odniesienia przyjąć UE-15, to ta liczba wzrosłaby o 362 tys. Przy wskaźniku aktywności zawodowej wśród osób w wieku 60-

64 lata na poziomie Niemiec, byłaby ona wyższa o 685 tys. Gdyby zaś wskaźnik ten osiągnął wartości ze Szwecji, to wzrosłaby ona o 1015 tys. osób. Znaczenie zwiększenia tej aktywności będzie rosło wraz ze starzeniem się polskiego społeczeństwa, którego tempo należy do najwyższych wśród krajów Unii Europejskiej.

Tymczasem, w wyniku obniżenia wieku emerytalnego należy oczekiwać wyraźnego obniżenia aktywności zawodowej starszych Polaków, któremu niniejszy projekt ma przeciwdziałać. Bez wzmocnienia zachęt do pozostawania na rynku pracy, zdecydowana większość osób osiągających obniżony wiek emerytalny zacznie pobierać emerytury i opuści ten rynek. W przypadku kobiet ZUS podaje, że dotychczas 82% zaczynało pobieranie emerytur dokładnie w wieku emerytalnym, kolejne 10% w ciągu 1 do 11 miesięcy po osiągnięciu tego wieku, a nieco ponad 7% opóźniało przejście na emeryturę o co najmniej rok. Jeśli nie przekona się większej liczby starszych Polaków do wydłużenia aktywności zawodowej, to za dwie dekady na pracującego będzie przypadało dwa razy więcej emerytów niż obecnie.

Trzeba przy tym mieć świadomość, że poważne koszty obniżenia wieku emerytalnego pojawią się nie za dwie dekady, ale już niedługo. Przyspieszyło ono problemy z niedostatkiem pracowników, które uderzą w polską gospodarkę, o około dwadzieścia lat. Według prognoz Towarzystwa Ekonomistów Polskich i WiseEuropa już na początku lat 2020-tych liczba pracujących spadnie do poziomu, który przy kontynuowaniu podnoszenia wieku emerytalnego byłby obserwowany w 2040 roku.

W obecnym stanie prawnym brak jest systemowych i prawnych zachęt mających na celu pozostanie osób starszych na rynku pracy. Pod rządami obecnych regulacji pozostanie na rynku pracy osób, którym przysługuje świadczenie emerytalne jest nieopłacalne zarówno dla pracowników jak i pracodawców. Przedłożony projekt ma za podstawowe zadanie aktywizację zawodową osób, które mogłyby zakończyć pracę zawodową i zacząć pobierać świadczenie emerytalne.

Proponowana regulacja, po pierwsze, wyraźnie podniosłaby wynagrodzenia netto z chwilą przekroczenia wieku emerytalnego. Po drugie, wzrost ten dokonywałby się przy jednoczesnym spadku łącznego kosztu pracy ponoszonego przez pracodawcę. Wzmacniałoby to ich bodźce do zatrudniania osób w wieku emerytalnym, nie pobierających emerytury. Po trzecie, odwlekane przejścia na emeryturę podnosiłoby jej wysokość nie tylko w wyniku skracania się oczekiwanego okresu jej pobierania (obniżania się mianownika relacji wyznaczającej poziom emerytury w nowym systemie emerytalnym), ale i wskutek

zwiększania się kapitału emerytalnego (czyli licznika tej relacji). W ujęciu procentowym szczególnie mocno rósłby kapitał emerytalny (a więc – przy odpowiednio długim stażu – i przyszła emerytura) tych osób, które zarabiają mniej od przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Jest to grupa, w której relatywnie więcej osób ma niewielką satysfakcję z wykonywanej pracy.

W projekcie proponuje się, aby pracownik zatrudniony na podstawie umowy o pracę, który osiągnął wiek emerytalny (60 lat - kobieta, 65 lat - mężczyzna) i który nie pobiera emerytury lub innych świadczeń emerytalnych, a także pracodawca zatrudniający taką osobę zwolnieni byli z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne. Składki za takie osoby i pracodawców opłacane byłyby w całości z budżetu państwa za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tym, że podstawa wymiaru w takim przypadku będzie ustalona na wysokości przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok kalendarzowy, określonego w ustawie budżetowej, z tym że w przypadku ubezpieczenia chorobowego podstawę stanowić będzie minimalne wynagrodzenie za pracę. Warunkiem opłacania składek przez budżet państwa będzie jednak "podzielenie się" przez pracodawcę z pracownikiem korzyściami z tego tytułu. Aby skorzystać ze zwolnienia z opłacania składek, pracodawca będzie musiał podwyższyć wynagrodzenie pracownika o połowę tego co zyskuje na zaprzestaniu opłacania składek za pracownika.

Pracownik będzie jednak mógł pozostać w ubezpieczeniu na zasadach ogólnych, jeżeli nie złoży wniosku o zwolnienie z opłacania składek. W konkretnych przypadkach, może to być rozwiązanie korzystniejsze dla pracownika.

3. Skutki społeczne, gospodarcze i prawne

Projekt przyniesie realne korzyści społeczne i gospodarcze. Dotyczyć to będzie zarówno grupy pracowników jak i pracodawców. Poprawi się komfort życia osób starszych, zarówno z finansowego, jak i społecznego punktu widzenia. Aktywność zawodowa przełoży się na większą aktywność społeczną. Zmniejszy zjawisko wykluczenia społecznego osób starszych. Wzmocnią się rynki lokalne, w których udział ludzi starszych jest relatywnie wyższy.

Pobocznym celem projektu jest także poprawa kondycji finansów publicznych poprzez zwiększenie grupy osób aktywnych zawodowo, co ma niebagatelne znaczenie w obliczu postępującego starzenia się społeczeństwa w Rzeczypospolitej Polskiej.

Skutkami prawnymi ustawy będzie zmiana obowiązków płatników składek.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie 1 stycznia 2019 r.

4. Skutki finansowe i obciążenie finansowe budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt pociąga za sobą obciążenie finansowe budżetu państwa w związku z opłacaniem składek na ubezpieczenie społeczne z budżetu państwa za pośrednictwem ZUS. Na bazie dostępnych danych można szacować, że koszty powyższej regulacji nie powinny przekroczyć 2,5 mld zł. Zarazem mają one charakter warunkowy. W takiej wysokości pojawiłyby się one wówczas, gdyby projekt nie zaktywizował żadnej starszej osoby, a jedynie poprawił sytuację tych, którzy po osiągnięciu wieku emerytalnego dalej pracowaliby i nie pobierali emerytury także przy braku jakichkolwiek zachęt. Koszty te powinny być jednak pomniejszane przez wpływy z podatków płaconych przez zaktywizowane osoby lub ich pracodawców – w tej części, w której podatki te przewyższą składkę emerytalną.

5. Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

W związku z faktem, że projekt przewiduje preferencje dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą przez zwolnienie z obowiązków w zakresie składek ubezpieczenia społecznego, a przez to - pokrywania części kosztów działalności gospodarczej przez budżet państwa, w toku prac nad projektem ustawy należy rozważyć przeprowadzenie procedury notyfikacji pomocy publicznej na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808 i 1948).

6. Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

7. Projekt wywiera wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Regulacje wprowadzane ustawą stwarzają korzystne warunki dla funkcjonowania i rozwoju mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Możliwość zatrudnienia

doświadczonych pracowników przy poniesieniu niższych kosztów z tytułu braku konieczności opłacania przez pracodawcę składek na ubezpieczenie społeczne, podniesie konkurencyjność takich podmiotów. Dodatkowo korzystnie wpłynie na poszerzenie kręgu potencjalnych pracowników w rekrutacjach dla zawodów, w których ze względu na niskie bezrobocie brak jest wystarczającej liczby ofert ze strony zainteresowanych podjęciem pracy, zwłaszcza w dziedzinach rynku, w których dominują mikroprzedsiębiorcy, mali i średni przedsiębiorcy takich jak usługi i handel w małych obiektach.

Warszawa, 7 grudnia 2017 r.

BAS-WAPM-2489/17

Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Michał Szczerba)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt zmierza do znowelizowania następujących ustaw: z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych¹ oraz z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa².

Nowelizacja ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przewiduje zwolnienie z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od przychodu pracownika zatrudnionego na podstawie umowy o pracę, który osiągnął wiek emerytalny i nie pobiera emerytury, renty, świadczenia przedemerytalnego, zasiłku przedemerytalnego lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego. Składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe tych pracowników mają być finansowane w całości przez budżet państwa. Jednocześnie projekt przewiduje, że wynagrodzenie pracownika, o którym mowa w ust. 1, zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy, nie może być niższe niż kwota minimalnego wynagrodzenia, powiększona o kwotę stanowiącą połowę kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, jakie pracodawca jest zobowiązany finansować od przychodu w wysokości minimalnego wynagrodzenia dla pracowników niekorzystających ze zwolnienia. W przypadku złożenia przez pracownika wniosku o objęcie zwolnieniem, w trakcie trwania stosunku pracy, pracodawca ma być zobowiązany do zwiększenia dotychczasowego

¹ Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, ze zmianami.

² Dz. U. z 2017 r. poz. 1368 i 992.

wynagrodzenia pracownika, o kwotę stanowiącą 50% składek na ubezpieczenie społeczne pracownika finansowanych przez pracodawcę w związku z wypłatą wynagrodzenia w dotychczasowej wysokości.

Zmiana w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przewiduje, że w przypadku osób zwolnionych z opłacania składek na podstawie przepisów, o których mowa w akapicie poprzedzającym, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego ma stanowić kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Oceny projektu należy dokonać z uwzględnieniem treści art. 107 TfUE. W myśl art. 107 ust. 1 TfUE, niezgodna z rynkiem wewnętrznym jest wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która sprzyja niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów i przez to zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji a także wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE, pojęcie pomocy jest bardziej ogólne niż pojęcie subwencji. Obejmuje ono nie tylko świadczenia pozytywne, takie jak same subwencje, ale również interwencje, które w różnych formach zmniejszają obciążenia, jakim zazwyczaj podlega budżet przedsiębiorstwa, i które przez to – mimo że nie są subwencjami w ścisłym znaczeniu tego słowa – mają taki sam charakter i identyczne skutki. Za pomoc publiczną mogą zostać uznane m.in. zwolnienia w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne³.

Kolejną cechą wymaganą dla stwierdzenia, że środek ma charakter pomocy publicznej, jest jego selektywność. Środek jest selektywny, jeżeli w ramach danego systemu prawnego przepis krajowy może sprzyjać „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów” w porównaniu z innymi, które w świetle celu tego systemu znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. Nie stanowią natomiast pomocy państwa korzyści wynikające ze środka o ogólnym charakterze, mającego zastosowanie bez rozróżnienia do wszystkich podmiotów⁴.

³ Wyrok TSUE z 17 czerwca 1999 r. C-75/97 *Królestwo Belgii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, Zb. Orz. 1999 I-03671, pkt 23-25.

⁴ Wyrok TSUE (wielka izba) z 15 listopada 2011 r. w sprawach *Komisja Europejska (C-106/09 P) i Królestwo Hiszpanii (C-107/09 P) przeciwko Government of Gibraltar i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej*, Zb. Orz. 2011 I-11113, pkt. 73-75.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Odnosząc powyższe ustalenia prawne do postanowień opiniowanego projektu należy uznać, że przewidziane w nim zwolnienie z obowiązku opłacania składek stanowi korzyść przyznaną z zasobów państwowych. W odniesieniu do warunku selektywności trzeba jednak zauważyć, że projekt nie zawiera przepisów, które ograniczałyby zwolnienie tylko do zatrudnionych w określonych przedsiębiorstwach. Projektowany środek nie ma więc charakteru selektywnego, a w konsekwencji nie stanowi pomocy państwowej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE.

4. Konkluzja

Przedmiot poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Akceptował:

Dyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt

Warszawa, 7 grudnia 2017 r.

BAS-WAPM-2490/17

Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Michał Szczerba) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt zmierza do znowelizowania następujących ustaw: z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych¹ oraz z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa².

Nowelizacja ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przewiduje zwolnienie z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od przychodu pracownika zatrudnionego na podstawie umowy o pracę, który osiągnął wiek emerytalny i nie pobiera emerytury, renty, świadczenia przedemerytalnego, zasiłku przedemerytalnego lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego. Składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe tych pracowników mają być finansowane w całości przez budżet państwa. W przypadku złożenia przez pracownika wniosku o objęcie zwolnieniem, w trakcie trwania stosunku pracy, pracodawca ma być zobowiązany do zwiększenia dotychczasowego wynagrodzenia pracownika o kwotę stanowiącą 50% składek na ubezpieczenie społeczne pracownika finansowanych przez pracodawcę w związku z wypłatą wynagrodzenia w dotychczasowej wysokości.

Zmiana w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przewiduje, że w przypadku osób zwolnionych z opłacania składek na podstawie przepisów, o których mowa w akapicie poprzedzającym, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego ma stanowić kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę. Projekt zawiera przepisy intertemporalne.

¹ Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, ze zmianami.

² Dz. U. z 2017 r. poz. 1368 i 992.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt